

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie z zażalenia Kancelarii Prawnej P. Oddział w Polsce sp. z o.o. z siedzibą w W. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Kielce - Wschód w Kielcach z dnia 10 lutego 2025 r., sygn. akt [...] o umorzeniu śledztwa po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 lipca 2025 r., wniosku Sądu Rejonowego w Kielcach, zawartego w postanowieniu tego Sądu z dnia 9 czerwca 2025 r., sygn. akt II Kp 229/25, o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę dotyczącą tego zażalenia do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy podał, że zawisła przed nim sprawa dotyczy zażalenia na postanowienie prokuratora o umorzeniu śledztwa w sprawie m.in. o czyny, których mieli dopuścić się sędziowie tegoż Sądu. Ponadto, w wystąpieniu tym podniesiono, że sędziowie orzekający w Sądzie właściwym pozostają ze sobą we wzajemnych relacjach służbowych i koleżeńskich. W ocenie Sądu, powyższe okoliczności w odbiorze społecznym mogą zrodzić przekonanie o braku zaistnienia warunków do bezstronnego rozpoznania tej sprawy w tym Sądzie. W konsekwencji, celem wyeliminowania tych podejrzeń i dla zapewnienia transparentności orzekania,

niniejsza sprawa powinna zostać przekazana do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 § 1 k.p.k., co będzie służyć dobru wymiaru sprawiedliwości. Pozostawienie zaś niniejszej sprawy do rozpoznania Sądowi właściwemu mogłoby doprowadzić do zaistnienia obaw o możliwość wpływu na treść orzeczenia okoliczności o charakterze pozamerytorycznym.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego jest zasadny i dlatego został uwzględniony.

Ugruntowany jest już w orzecznictwie pogląd, że wystąpienie okoliczności, które mogłyby wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet i mylne, o braku warunków do rozpoznania danej sprawy w sposób w pełni obiektywny, przemawia za jej przekazaniem innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 § 1 k.p.k. z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Tak właśnie było w przedmiotowej sprawie. Za uwzględnieniem inicjatywy Sądu Rejonowego przemawiają szczególne okoliczności tej sprawy. Dotyczy ona bowiem zażalenia na postanowienie o umorzeniu śledztwa m.in. w sprawie czynów, których mieli dopuścić się sędziowie Sądu właściwego, a polegających na niedopełnieniu obowiązków służbowych w tym poprzez nieprawidłowe sprawowanie nadzoru nad czynnościami syndyka masy upadłości dłużnika. W efekcie ocenie podlegać będzie prawidłowość i rzetelność prowadzonego postępowania przygotowawczego, w którym wypowiedano się odnośnie do postępowania i decyzji sędziów Sądu właściwego. W tych okolicznościach pozostawienie niniejszej sprawy do rozpatrzenia przez ten Sąd może zatem zrodzić w opinii publicznej, jak również u skarżącego, przekonanie o braku warunków do jej obiektywnego rozpoznania. Nie bez znaczenia z tej perspektywy jest także podnoszona w wystąpieniu okoliczność, że sędziowie wskazanego Sądu pozostają w określonych relacjach nie tylko o charakterze zawodowym, ale i towarzyskim.

Powyższe przemawia więc za odstąpieniem od właściwości miejscowej z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, gdyż w tych realiach Sąd Rejonowy jako taki jest „nieodpowiedni” do merytorycznego rozpoznania zawisłej przed nim sprawy.

Z tych powodów Sąd Najwyższy uwzględnił niniejszą inicjatywę i przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim. Podkreślić jednak trzeba, że to rozstrzygnięcie nie oznacza

bynajmniej powzięcia przez Sąd Najwyższy wątpliwości co do obiektywnego rozpoznania sprawy przez Sąd właściwy, lecz stanowi jedynie wyraz troski, aby wykluczyć mogące się zrodzić w opinii publicznej błędne przekonanie w tej materii, gdyby sprawa przekazana jednak nie została.

Z tych też względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

[WB]

[r.g.]